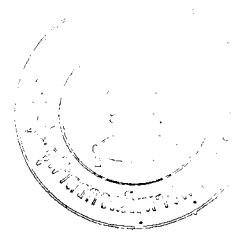

อัตราแลกเปลี่ยนหลายอัตรา

ประเทศไทยประสบปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากภาวะเงินเฟ้อซึ่งภาวะเงินเฟ้อได้เริ่มเกิดขึ้นในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ.2482 และก่อให้เกิดความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อกองทัพญี่ปุ่นเข้ายึดครองประเทศไทย พ.ศ.2484

สาเหตุของภาวะเงินเฟ้อ

ภาวะเงินเฟ้อในประเทศไทยเกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุ 3 ประการ คือ

1. การลดค่าเงินบาทให้เท่ากับเงินเยน กล่าวคือ 1 บาท เท่ากับ 1 เยน ตามข้อเสนอของรัฐบาลญี่ปุ่น ซึ่งเป็นผลให้ประเทศต้องลดค่าเงินบาทลงประมาณร้อยละ 36 เนื่องจากเดิมอัตราแลกเปลี่ยนในท้องตลาดระหว่างเงินบาทกับเงินเยนอยู่ในราว 100 บาท ต่อ 155.70 เยน การลดค่าของเงินบาทครั้งนี้ ญี่ปุ่นได้รับประโยชน์คือสามารถซื้อสินค้าจากประเทศไทยได้ในราคาที่ถูกลงเมื่อเทียบค่าเป็นเงินเยน ในขณะที่ประเทศไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบเพราะต้องซื้อสินค้าจากญี่ปุ่นในราคาที่สูงขึ้น เช่น ในปี พ.ศ.2485 ราคาสินค้าขาเข้าจากประเทศญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น 2.5 เท่าของปีก่อน เป็นเหตุให้ไทยซื้อสินค้าจากญี่ปุ่นน้อยลง แต่ประเทศญี่ปุ่นกลับซื้อสินค้าจากไทยเพิ่มขึ้น เงินที่ประเทศญี่ปุ่นต้องชำระให้แก่ประเทศไทยสูงกว่าเงินที่ประเทศไทยต้องชำระให้แก่ประเทศญี่ปุ่น

2. ค่าใช้จ่ายของกองทัพญี่ปุ่นในประเทศไทย ตามข้อตกลงระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกับเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ.2485 รัฐบาลไทยต้องรับภาระเป็นผู้จัดหาเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของกองทัพญี่ปุ่นในประเทศไทยซึ่งรัฐบาลไทยจะตกลงกับรัฐบาลญี่ปุ่นเป็นคราว ๆ ไป คราวละ 6 เดือน

ในชั้นแรกระหว่างธันวาคม 2484 - มิถุนายน 2485 ได้ใช้วิธีให้กู้ยืมเงิน คือ

ธนาคารโยโกฮามาสเปชิกรุงเตา เบิกเงินเกินบัญชีจากสำนักงานธนาคารชาติไทย เสียออก เบี้ยร้อยละ 4 ต่อปี และชำระต้นเงินคืนเป็นทองคำคิรราคา 1 กรัมบริสุทธิ ต่อ 3.06 บาท

ต่อมาระหว่างกรกฎาคม 2485 - ธันวาคม 2486 ได้หันมาใช้วิธีเครดิตซึ่งกัน และกัน คือ ธนาคารโยโกฮามาสเปชิกรุงเตา สั่งธนาคารแห่งประเทศไทย ให้เครดิตบัญชี ธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นเงินพิเศษ แล้วธนาคารแห่งประเทศไทยก็เครดิตบัญชีธนาคารโยโกฮามาสเปชิกรุงเตา ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นบาท

ค่าใช้จ่ายทางการทหารของญี่ปุ่นในประเทศไทย เมื่อเดือนธันวาคม 2484 ถึง ธันวาคม 2485 มีประมาณ 24 ล้านบาท (เฉลี่ยเดือนละ 1.8 ล้านบาท) และได้เพิ่มขึ้น เป็น 800 ล้านบาทในเดือนแรกของปี 2488 (เฉลี่ยเดือนละ 170 ล้านบาท)

เพื่อให้มีธนบัตรเงินหมุนเวียนเพียงพอกับค่าใช้จ่ายของกองทัพญี่ปุ่นในประเทศไทย ที่เพิ่มขึ้น รัฐบาลได้ตัดสินใจเอาเงินเยนและหลักทรัพย์ต่าง ๆ ที่เป็นเงินเยนเป็นทุนสำรองเงินตรา

3. งบประมาณของรัฐบาลขาดดุล เนื่องจากประเทศอยู่ในระหว่างภาวะสงคราม ค่าใช้จ่ายทางการทหารเพิ่มขึ้น รัฐบาลจำเป็นต้องใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เงินที่รัฐบาลนำมาใช้จ่าย นอกจากภาษีอากร ก็ได้จากเงินกู้จากธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยหาเงินมาให้รัฐบาลใช้จ่ายได้โดยพิมพ์ธนบัตรขึ้นมา กังนั้น รัฐบาลจึงได้ออกพระราชบัญญัติ เงินตราในภาวะฉุกเฉิน พุทธศักราช 2484 และกฎกระทรวง ให้เพิ่มพันธบัตรเงินกู้ของ รัฐบาลและพันธบัตรคลัง (ไม่มีดอกเบี้ย) เข้าเป็นสิ่งอันชอบด้วยกฎหมายที่ประกอบเป็นทุนสำรองเงินตรา

ภาวะเงินเฟ้อได้ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กังจะเห็นได้จากดัชนีราคาขายส่งสูงขึ้นถึง 379 ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2487 (ปี พ.ศ. 2481 = 100) ดัชนีค่าครองชีพสูงขึ้นอย่างรวดเร็วและขึ้นถึง 1,069 ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2487

ตารางที่ 1
ดัชนีการครองชีพในกรุงเทพฯ

1. ตัวเลขไม่ใช่ของทางการ ¹		2. ตัวเลขของกรมการสนเทศ กระทรวงเศรษฐกิจ ²	
(ชค.2484 = 100)		(2481 = 100)	
2485 มิถุนายน	147	2485	—
ธันวาคม	286		—
2486 มิถุนายน	285	2486	—
ธันวาคม	332	ธันวาคม	291.56
2487 มิถุนายน	530	2487 มกราคม	531.69
ธันวาคม	905	ธันวาคม	481.25
		2488 มกราคม	1,092.83
		ธันวาคม	825.61

รัฐบาลได้พยายามที่จะควบคุมภาวะเงินเฟ้อมิให้รุนแรงยิ่งขึ้นอีก กังนั้น ในวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ.2486 รัฐบาลได้ประกาศพระราชกำหนดควบคุมเศรษฐกิจในภาวะคับขัน³ (เนื่องจากเป็นภาวะฉุกเฉินไม่สามารถจะเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้) พระราชกำหนดนี้ให้อันนาจารย์มนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่จะออกกฎหมายกระทรวงควบคุมธนาคารและองค์การเคร-

¹จากรายงานประจำปี ธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ.2486

²จากรายงานประจำปี ธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ.2489

³พระราชกำหนดควบคุมเศรษฐกิจในภาวะคับขันนี้ใช้บังคับได้ 3 เดือนเท่านั้น

คิดต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานสถาบันกึ่งกลาง เช่น การนำเงินไปลงทุนหาผลประโยชน์ ในการให้กู้ยืมและการดำรงเงินฝากสำรอง เป็นต้น ให้ธนาคารพาณิชย์ทุกธนาคารดำรงเงินฝากสำรองไว้เป็นจำนวนเท่าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดเป็นคราว ๆ ไป แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 9 และไม่สูงกว่าร้อยละ 45 ของเงินฝาก และเงินฝากสำรองนี้ต้องฝากไว้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 นอกจากนั้นได้ออกกฎกระทรวงกำหนดให้สถาบันการเงินต่าง ๆ ถือพันธบัตรรัฐบาลไว้แตกต่างกัน คือ ธนาคารไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ของยอดเงินฝาก (มิฉะนั้นจะต้องขออนุญาตก่อนให้กู้ยืมหรือลงทุนทางอื่น) บริษัทประกันภัยไม่ต่ำกว่าร้อยละสี่สิบห้าของยอดเงินให้กู้ยืมและลงทุน หรือร้อยละเจ็ดสิบห้าของยอดเบี้ยประกันที่ได้รับในปีที่แล้วมา แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า บริษัทออมสินและองค์การเครดิตอื่น นอกจากต้องถือพันธบัตรส่วนหนึ่งแล้ว ยังห้ามการให้กู้ยืมก่อนรับอนุญาตด้วย

พระราชกำหนดนี้มีจุดประสงค์เพื่อป้องกันการกู้ยืมเงินไปเพื่อเป็นการกักตุนสินค้า หรือซื้อที่ดินเพื่อเก็งกำไร หรือธุรกิจอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้ของแพง และบังคับให้ธนาคารพาณิชย์ดำรงเงินฝากสำรองไว้ในอัตราสูง และเพื่อให้ธนาคารพาณิชย์มีความมั่นคงขึ้นมีเงินฝากสำรองในภาวะฉุกเฉินให้เพียงพอ เมื่อลูกค้ามาถอนเงินเนื่องจากภาวะสงคราม ธนาคารพาณิชย์จะไม่มีเงินพอจ่ายไม่ต้องยุ่งยากจนถึงกับต้องปิดกิจการ

นอกจากนั้นรัฐบาลได้ออกพระราชกำหนดพันธบัตรออมทรัพย์ในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2488 กำหนดให้พันธบัตรชนิดราคาหนึ่งพันบาทที่ออกใ้ช้อยู่ไม่เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย บุคคลที่มีพันธบัตรชนิดนี้อยู่จะต้องนำส่งมอบกับธนาคารแห่งประเทศไทย หรือตัวแทนคือคลังจังหวัดทั่วราชอาณาจักรภายในเวลาที่กำหนด ธนาคารแห่งประเทศไทยจะจัดบัญชีแสดงว่าผู้นั้นมีกรรมสิทธิ์ในพันธบัตรออมทรัพย์มูลค่าเท่ากับพันธบัตรที่ส่งมอบไว้ พันธบัตรนี้มีคอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี และมีกำหนดไถ่ถอนคืนภายใน 1 ปี

วัตถุประสงค์ของพระราชกำหนดพันธบัตรออมทรัพย์มีอยู่หลายประการคือ เพื่อเป็นอุปสรรคในการเก็งกำไรซึ่งเป็นตัวประกอบสำคัญของเงินเฟ้อ และเป็นผลให้ถอนพันธบัตรกลับคืนมาได้จากการหมุนเวียนเป็นราคา 371.5 ล้านบาท ทำให้ราคาสินค้าบางชนิดที่จำเป็น

แก่การครองชีพลดลงหรือหยุดชะงักไม่เพิ่มขึ้นชั่วคราว

เมื่อต้นพ.ศ. 2487 รัฐบาลได้ออกพระราชกำหนดมาอีกฉบับหนึ่ง บังคับให้การชำระหนี้รายใดซึ่งเกินกว่าหนึ่งพันบาทจะต้องชำระเป็นเช็ค พระราชกำหนดฉบับนี้มุ่งเพื่อจะกักเงินในมือประชาชนมาสู่ธนาคารและโดยที่พระราชบัญญัติควบคุมเครดิตบังคับให้นาคารต้องซื้อพันธบัตรเงินที่ถึงเข้ามาได้นั้นจึงเข้ามาสู่คลัง

แต่อย่างไรก็ตาม นโยบายต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้จัดทำขึ้นก็ยังไม่สามารถจะต่อต้านภาวะเงินเฟ้อได้ กอปรกับกิจการธนาคารแห่งประเทศไทยเพิ่งเริ่มดำเนินการมาไม่นานนัก และกิจการธนาคารพาณิชย์ยังไม่เป็นที่นิยมแพร่หลายในหมู่ของประชาชน

ระบบการควบคุมการแลกเปลี่ยนหลายอัตรา

เมื่อสงครามสิ้นสุดลง สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป ค่าของเงินบาทตกต่ำลง เนื่องจากประเทศไทยอยู่ในระหว่างภาวะเงินเฟ้อ และขาดแคลนเงินตราต่างประเทศ โดยเฉพาะเงินปอนด์สเตอร์ลิงและดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เจ้าหน้าที่ทางการเงินได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะต้องสะสมสำรองเงินตราต่างประเทศเอาไว้และรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาท จึงจำเป็นต้องควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินไว้สูงกว่าความเป็นจริง ในอัตรา 40 บาท ต่อ 1 ปอนด์สเตอร์ลิง หรือ 10.075 บาท ต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2489 การค้าต่างประเทศและอัตราแลกเปลี่ยนเงินถูกควบคุมอย่างเข้มงวด การนำสินค้าเข้าถูกจำกัดเฉพาะสิ่งที่จำเป็นและสินค้าประเภททุนบางประเภทเท่านั้น รายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศจากการส่งสินค้าออกจะต้องนำส่งมอบให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทยโดยผ่านธนาคารรับอนุญาต การนำสินค้าเข้าจะต้องผ่านคณะกรรมการอนุมัติเงินตราต่างประเทศพิจารณาซื้อขายเงิน แต่อย่างไรก็ตาม การควบคุมการค้าและอัตราแลกเปลี่ยนเงินอย่างเข้มงวดนั้น ปรากฏว่าใช้ไม่ได้ผล อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทซึ่งมีค่าสูงกว่าความเป็นจริงไม่อาจดำรงอยู่ได้ เกิดมีตลาดมืดและมีการลักลอบการส่งสินค้าเข้าออกกันอย่างขนาดใหญ่ (อัตรา 80 บาท ต่อ 1 ปอนด์สเตอร์ลิง)

ความรายงานประจำปี 2490 ของธนาคารแห่งประเทศไทย กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดตลาดมืดว่า

(1) ชาวในตลาดต่างประเทศที่ใกล้เคียงมีราคาสูงกว่าราคาส่งออกที่รัฐบาลตกลงไว้ตามสัญญาไตรภาคีกับสหราชอาณาจักรและสหรัฐอเมริกา หลายเท่า (เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2489 ไทยได้ทำ "ความตกลงสมบูรณ์แบบ" ให้ไทยส่งข้าวสาร หรือข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ซึ่งมีมูลค่าเท่ากันให้โดยไม่คิดมูลค่า เป็นจำนวนไม่เกิน 1 ล้าน 5 แสนตัน ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นสัญญาไตรภาคี โดยซื้อข้าวสารจำนวน 1,2 ล้านตัน ในราคาตันละ 12 ปอนด์ 14 ชิลลิง จากไทย กำหนดส่งมอบภายใน 12 เดือน) เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่มีการลักลอบส่งข้าวออกเป็นปริมาณมาก

(2) ความไร้สมรรถภาพและการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวได้นำมาซึ่งความเสื่อมเสียในการควบคุมการนำสินค้าออกไม่ได้รับผลตอบแทนที่เป็นมูลเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่สนับสนุนการลักลอบส่งสินค้าออกเป็นกรณีใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลักลอบส่งข้าวออกซึ่งอาจมีประมาณครึ่งหนึ่งของปริมาณข้าวที่ส่งออกโดยถูกต้องตามกฎหมาย

(3) เนื่องจากผู้ส่งสินค้าออกต้องมอบชดเชยเงินปรีวรรตต่างประเทศตามอัตราทางราชการ รายได้เป็นจำนวนเงินบาทที่ได้รับจริงจากการส่งออกจึงอยู่ในระดับต่ำเทียบระดับราคาทั่วไปภายใน จึงไม่เป็นการสนับสนุนการค้าขาออก และไม่เป็นการจูงใจให้พ่อค้าข้าวส่งข้าวให้แก่สหราชอาณาจักร

(4) ระเบียบควบคุมการค้าต่างประเทศและเงินปรีวรรต อนุญาตให้นำสินค้าเข้าไม่ว่าประเภทหรือชนิดใดก็ได้ ถ้าไม่ขอถือเงินปรีวรรตจากทางการเพื่อชำระค่าสินค้านั้น และมีได้บังคับให้บุคคลที่มีเงินปรีวรรตส่วนตัวอยู่ในต่างประเทศส่งมอบขายเงินปรีวรรตนั้นให้แหล่งกลาง ทั้งนี้ โดยมุ่งหมายส่งเสริมให้ได้มาซึ่งพัสดุที่ขาดแคลนแต่เป็นช่องทางที่สนับสนุนการค้าเงินปรีวรรตในตลาดมืด และเปิดโอกาสให้ผู้ส่งสินค้าออกได้ขายเงินปรีวรรตจากการนั้น เพราะอัตราแลกเปลี่ยนตลาดมืดสูงกว่าอัตราปอนด์สเตอร์ลิงทางราชการถึง 2

เท่า และอัตราคอลลารทางราชการถึง $2\frac{1}{2}$ เท่าดังนี้

(5) เงินปรัวรรคทางประเทศในแหล่งกลางและที่ได้มาจากการขายทองคำทุนสำรองเงินตรา (คงกล่าวแล้วในรายงานประจำปี 2489) ส่วนมากรัฐบาลได้ใช้จ่ายหรือกันไว้ใช้จ่ายสำหรับกิจการของรัฐบาล และซื้อสิ่งของที่รัฐบาลสั่งเอง สำหรับการบูรณะประเทศ ฉะนั้น เงินปรัวรรคที่เหลือไว้สำหรับขายให้องค์การฯ จึงไม่เพียงพอ กับความต้องการ"

ระบบการควบคุมอย่างสิ้นเชิงไว้บังคับอยู่เพียง 8 เดือน รัฐบาลจึงหันมาใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนหลายอัตรา เมื่อวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2490 การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินระบบนี้แตกต่างไปจากระบบเดิม 2 ประการ คือ

1. ตลาดเงินตราต่างประเทศถูกแบ่งเป็น ตลาดทางราชการ กับ ตลาดเสรี (ตลาดมือ)

2. มีระบบการใช้อัตราแลกเปลี่ยนหลายอัตรา (Multiple Currency Practico) ขึ้น อัตราที่เป็นหลักมีอยู่ 2 อัตรา คือ อัตราทางราชการ และอัตราตลาดเสรี อัตราทางราชการนั้นกำหนดขึ้นตามกฎหมายเงินตรา ได้แก่ อัตรา 40 บาท ต่อ 1 ปอนด์สเตอร์ลิง และ 100 บาทต่อ 10.075 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา⁴ ส่วนอัตราตลาดเสรีกำหนดขึ้นตามภาวะของอุปสงค์และอุปทานของเงินตราต่างประเทศในขณะหนึ่ง ๆ ในตลาดเสรี นอกจากนั้นยังมีอัตราผสมระหว่างสองอัตรานี้ ซึ่งเกิดจากข้อบังคับใหญ่สงยางกึ่งผูก และไม้สัก ต้องส่งมอบ (ขาย) เงินตราต่างประเทศที่ได้รับให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทยในอัตราทางราชการส่วนหนึ่ง และส่วนที่เหลือขายในตลาดเสรีได้ และเมื่ออัตราทาง

⁴ รัฐบาลได้ตัดสินใจลดค่าเงินบาทลงตามการลดค่าของเงินปอนด์สเตอร์ลิง เป็น 35 บาท ต่อ 1 ปอนด์สเตอร์ลิง และ 12.50 บาทต่อ 1 ดอลลาร์ เมื่อ 27 กันยายน 2492

ราชการกับอัตราตลาดเสรี⁵ แตกต่างกันอยู่ อัตราที่แท้จริง (Effective Rate อัตราที่ผู้ส่งสินค้าออกจะแลกเปลี่ยนตราต่างประเทศเป็นเงินบาท) จึงขึ้นอยู่กับอัตราส่วนร้อยละที่กำหนดให้ต้องส่งมอบขายในอัตราทางราชการกับระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินในตลาดเสรี ซึ่งเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เช่น กำหนดให้ผู้ส่งก็บูกออกขายเงินตราต่างประเทศที่ได้รับให้ธนาคารแห่งประเทศไทยร้อยละ 50 ในอัตราทางราชการ ถ้าอัตราในตลาดเสรี 60 บาท ต่อ 1 ปอนด์สเตอร์ลิง อัตราที่แท้จริงซึ่งเป็นผลเฉลี่ยระหว่างอัตราทางราชการกับอัตราตลาดเสรีก็จะเท่ากับ 50 บาท ถ้าลดส่วนร้อยละของเงินตราต่างประเทศที่จะต้องขายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ค่าลงผู้ส่งก็บูกออกก็จะได้รับเงินมาจากการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาทมากขึ้น และในทางตรงกันข้าม ถ้าเพิ่มส่วนร้อยละของเงินตราต่างประเทศที่จะต้องขายให้สูงขึ้น ผู้ส่งก็บูกออกจะได้รับเงินบาทน้อยลง ฉะนั้น การเปลี่ยนแปลงส่วนร้อยละของเงินตราต่างประเทศที่ต้องขายในอัตราทางราชการขณะหนึ่ง ๆ มีผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราและภาวะการผลิตภายในประเทศตลอดจนปริมาณการส่งออกของสินค้านั้นด้วย เมื่อต่างประเทศมีความต้องการสินค้าน้อยลง รัฐบาลก็จะลดอัตราส่วนร้อยละที่ต้องขายเงินตราต่างประเทศให้กับธนาคารแห่งประเทศไทยให้น้อยลง เพื่อผู้ส่งสินค้าออกได้รับเงินบาทมากขึ้น อันจะเป็นการส่งเสริมการส่งสินค้าออกไปในตัว

อัตราแลกเปลี่ยนทางราชการ

ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดให้

ก. รายได้เงินตราต่างประเทศทั้งหมด (ร้อยละ 100) จากการส่งข้าวออก

⁵หลังจากการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นผลให้เงินตราต่างประเทศเข้าสู่ตลาดเสรีมากขึ้น อัตราแลกเปลี่ยนเงินในตลาดเสรีก็ทยอย ๆ ลดจากระดับปอนด์ละ 80 - 84 บาท ลงเหลือเพียง 57 - 59 บาท และจากดอลลาร์ละ 25 - 26 บาท เป็น 18 - 19 บาท เมื่อสิ้นปี

- ข. ร้อยละ 50 ของรายได้เงินตราต่างประเทศที่เกิดจากการส่งกิ่งปลูกออก⁶
- ค. ร้อยละ 20 ของรายได้เงินตราต่างประเทศที่ได้จากการส่งยางออก⁷
- ง. ร้อยละ 50 จากการส่งไม้สักออก⁸ และร้อยละ 100 จากการส่งซีเมนต์ออกแต่รายได้เงินตราต่างประเทศจากการส่งไม้สักและซีเมนต์ออกนั้น มีอยู่ไม่มากนัก

จะต้องขายให้กับธนาคารแห่งประเทศไทย ในอัตราแลกเปลี่ยนทางราชการ

ในขณะที่ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอุปสงค์ในอัตราแลกเปลี่ยนทางราชการดังนี้

- ก. สำหรับการนำสินค้าเข้าของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ แต่อย่างไรก็ตาม ในเดือนมิถุนายน 2492 คณะรัฐมนตรีอนุญาตให้รัฐวิสาหกิจนำสินค้าเข้าเฉพาะประเภทเครื่องจักรและอาหารสัตว์ ให้ใช้อัตราทางราชการได้เท่านั้น⁹
- ข. การนำน้ำมันเชื้อเพลิงเข้าของบริษัทน้ำมัน และในเดือนกรกฎาคม 2493 อนุญาตให้ใช้อัตราทางราชการกับน้ำมันหล่อลื่นและน้ำมันซีดีง
- ค. การนำเครื่องมือเครื่องใช้ทางการแพทย์เข้าของกระทรวงสาธารณสุข
- ง. การนำสินค้าเข้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
 1. สำหรับนักเรียนไทยที่ศึกษาอยู่ในต่างประเทศ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการ

⁶วันที่ 12 ธันวาคม 2492 และวันที่ 16 กันยายน 2495 ได้ลดส่วนร้อยละของรายได้เงินตราต่างประเทศจากการส่งกิ่งปลูกออกเหลือร้อยละ 40 และ 20 ตามลำดับ

⁷เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2490 ส่วนร้อยละที่ต้องส่งมอบรายได้เงินตราต่างประเทศจากการส่งยางออกลดลงเป็นร้อยละ 20 สำหรับการส่งออกทางท่ากรุงเทพฯ และร้อยละ 25 สำหรับการส่งออกทางท่าอื่น ในเดือนกุมภาพันธ์ 2491 เปลี่ยนเป็นร้อยละ 20 เท่ากันหมด

⁸ยกเลิกการส่งมอบตั้งแต่วันที่ 31 มีนาคม 2491 เป็นต้นไป

⁹ยกเว้นโรงงานยาสูบให้นำสินค้าเข้าในอัตราทางราชการ

เดินทางและค่าครองชีพ

2. สำหรับนักเรียนไทยที่ศึกษาวิชาไปรษณีย์
3. เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ที่โรงเรียนและมหาวิทยาลัยนำเข้า
- จ. การนำหนังสือเข้า ก่อนเดือนเมษายน 2493 อนุญาตให้กับหนังสือ ,หนังสือรายคาบ ทั้งของเอกชนและสาธารณะ แต่หลัง เมษายน 2493 อนุญาตเฉพาะหนังสือ หนังสือรายคาบของทางราชการ และที่ใช้กับเพื่อการศึกษาของนักเรียนเท่านั้น
- ฉ. สำหรับวัตถุประสงค์อื่นที่ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาเห็นว่า เป็นประโยชน์สำหรับประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2493 รัฐบาลนำสินค้าเข้า 24.2 ล้านดอลลาร์ และบริการอื่น 8.9 ล้านดอลลาร์ อุปสงค์ของอัตราแลกเปลี่ยนทางราชการมีปริมาณ 25% ของการชำระค่าสินค้าและบริการทั้งหมด และอุปทานของอัตราแลกเปลี่ยนทางราชการมีประมาณ 60% ของรายรับทั้งหมด ในระหว่างปี พ.ศ. 2491 - 2494 ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอุปทานของอัตราแลกเปลี่ยนทางราชการเกินดุล ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยนำออกขายในตลาดเสรีในอัตราเสรีธนาคารแห่งประเทศไทย ที่เหลือออกนั้นจะผลักดันเข้าเป็นทุนสำรองเงินตราในอัตราทางราชการ

อัตราตลาดเสรี

ตลาดเสรีเป็นแหล่งจำหน่ายเงินตราต่างประเทศสำหรับสินค้าเข้าและการจ่ายเงินประเภทอื่น ซึ่งไม่อาจซื้อได้จากตลาดทางการ อุปสงค์ของเงินตราต่างประเทศในตลาดเสรีมีปริมาณร้อยละ 75 ของเงินตราต่างประเทศที่หมุนเวียนภายในประเทศ ขณะที่อุปทานร้อยละ 40 ของเงินตราต่างประเทศที่หมุนเวียนในประเทศ

ในเดือนมีนาคม 2491 ธนาคารแห่งประเทศไทย อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ขายเงินตราต่างประเทศให้กับลูกค้าในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราตลาดเสรีเล็กน้อย แต่อย่างไรก็ตาม การแลกเปลี่ยนเงินจากธนาคารพาณิชย์นี้ถูกจำกัดให้เฉพาะการนำสินค้าเข้าโดยตรงและขาย

เฉพาะเงินปอนด์สเตอร์ลิง (รวมเงินรูปีด้วย)

ในระบบการควบคุมการแลกเปลี่ยน หลายอัตรา เราสามารถแยกประเภทของสินค้าออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. สินค้าออกที่ใช้อัตราแลกเปลี่ยนทางราชการ และไม่ได้รับผลกระทบกระเทือนจากอัตราตลาดเสรี ได้แก่ ข้าว
2. สินค้าออกส่วนหนึ่งใช้อัตราแลกเปลี่ยนทางราชการ และอีกส่วนหนึ่งใช้อัตราตลาดเสรี ซึ่งได้รับผลกระทบกระเทือนจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนทางราชการและอัตราตลาดเสรี ได้แก่ ยาง ดีบุก และไม้สัก
3. สินค้าออกที่ใช้อัตราตลาดเสรี ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับอัตราทางราชการและได้รับผลกระทบกระเทือนในการเปลี่ยนอัตราตลาดเสรี ได้แก่ สินค้าออกชนิดอื่น ๆ

ประเทศไทยในระบบอัตราแลกเปลี่ยนหลายอัตราเป็นระยะเวลาประมาณ 10 ปี และได้ยกเลิกไปเมื่อเดือนกันยายน 2493 ช่วงระหว่างปี 2490 ถึง 2498 อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ระยะ คือ ระหว่างปี 2490 - 2494 เป็นระยะที่การค้าต่างประเทศของไทยอยู่ในระยะที่ขึ้นตัวประกอกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกกำลังประสบภาวะขาดแคลน นอกจากนั้น ยังมีการสะสมสินค้าไว้ด้วยคิดว่าสินค้าจะขาดแคลน เนื่องจากเกิดสงครามเกาหลี (Korean Boom) ประเทศไทยขายสินค้าได้ดีมากโดยเฉพาะยางและดีบุก ระยะที่ 2 ระหว่างปี 2495 - 2496 เป็นระยะที่การค้าต่างประเทศของไทยเปลี่ยนเป็นขาดดุลย์

ในระบบอัตราแลกเปลี่ยนหลายอัตรา จะเห็นได้ว่ากฎหมายกำหนดให้มีการส่งมอบเงินตราต่างประเทศที่ได้จากการส่งสินค้าประเภทต่าง ๆ ออกโดยขายให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทยในอัตราทางราชการ ซึ่งมีผลเท่ากับเป็นการลดรายได้เป็นเงินบาทจากการส่งสินค้าออกบางส่วน วิธีนี้คล้ายกับการเก็บภาษีขาออก แต่การบังคับให้ส่งมอบเงินตราต่างประเทศยังกำหนดเกี่ยวกับสกุลเงินตราต่างประเทศที่ได้มาด้วย ซึ่งมีผลให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีเงินตราต่างประเทศสกุลที่หายากอีกด้วย

จากบทความอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ประสิทธิภาพและนโยบาย

ต่างประเทศ โดย สุระ สนิทธานนท์ และ ไพรัช กฤษณมณี ในหนังสือวารสาร เศรษฐกิจ
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด มกราคม 2516 เห็นว่า

" ระบบนี้มีได้แตกต่างกันจากการควบคุมการค้าและการควบคุมอัตราแลกเปลี่ยน
อย่างเข้มงวดทั่วไป ซึ่งกระทำขึ้นเพื่อค้ำไว้ซึ่งอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่มีค่าสูง
กว่าความเป็นจริง ทั้งนี้โดยใช้วิธีเลือกปฏิบัติแก่สินค้าออกและสินค้าเข้านานาชนิด
หน้าที่สำคัญของระบบนี้คือ การดึงเอาเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ท้องพระคลังนั่นเอง
ภายใต้ระบบการบริหารดังกล่าว การรั่วไหลและการกระทำผิดระเบียบเป็นเรื่องที่
หลีกเลี่ยงได้ยาก และเป็นที่น่าสงสัยว่าระบบนี้ได้มีส่วนช่วยยกฐานะการค้าต่างประเทศ
และฐานะดุลการชำระเงินได้อย่างแท้จริงเพียงใด ทั้งนี้ เพราะหากพิจารณาโดย
รอบคอบจะสังเกตได้ว่า ความต้องการสินค้าออกของไทยจากต่างประเทศในระยะ
หลังสงครามโลกและติดตามภัยสงครามเกาหลีนั้นมีอยู่มาก ขณะเดียวกันกำลังการผลิต
ของประเทศไทยก็มิได้รับผลกระทบที่อ่อนอย่างรุนแรงจากสงคราม การฟื้นตัว
ในการผลิตเป็นไปอย่างรวดเร็วและเรียบร้อย ดังนั้น เมื่อแรงกดดันจากภายนอกที่มี
ต่อการค้าและการชำระเงินของประเทศไทยหมดสิ้นไป ประเทศไทยก็จะสามารถ
รักษาเสถียรภาพของฐานะทางการเงินไว้ได้โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องกระตุ้นอื่นใดอีก
โดยเหตุนี้จึงน่าจะสงสัยต่อไปว่า ระบบการควบคุมทางการค้าและการแลกเปลี่ยนที่ค่อนข้าง
ซับซ้อนและยุ่งยากนั้น ได้เป็นปัจจัยช่วยสนับสนุนหรือชักขวางการฟื้นตัวของระบบ
เศรษฐกิจและการขยายตัวทางการค้าระหว่างประเทศของไทยระยะนั้นแน่....."

ตารางที่ 2

อัตราปริวรรตเฉลี่ยของปอนกต์เตอร์ลิง (ชาย) ตลาดเสรี

ช่วงระหว่าง	จำนวนเกิน	บาท/ปอนกต์	การเปลี่ยนแปลง (%)
ก.พ. 2490 - ต.ค. 2490	7	81.73	
ก.ย. 2490 - พ.ย. 2490	3	69.72	-14.7
ธ.ค. 2490 - ธ.ค. 2491	13	60.05	-13.8
ม.ค. 2492 - ก.ย. 2492	9	60.84	1.2
ต.ค. 2492 - ต.ค. 2493	13	57.44	-5.5
พ.ย. 2493 - ก.พ. 2494	4	55.82	-2.8
มี.ค. 2494 - ก.พ. 2495	12	53.34	-4.4
มี.ค. 2495 - มี.ค. 2496	13	45.88	-13.9
เม.ย. 2496 - ต.ค. 2496	7	49.55	8.0
พ.ย. 2496 - เม.ย. 2498	18	58.68	18.5
พ.ค. 2498 - ก.ย. 2498	5	61.73	5.2
ก.ค. 2498 - ธ.ค. 2499	15	59.00	-4.3
ม.ค. 2500 - ธ.ค. 2500	12	57.57	-2.4
ม.ค. 2501 - ธ.ค. 2501	12	58.59	1.8
ม.ค. 2502 - ธ.ค. 2502	12	59.49	1.5
ม.ค. 2503 - ธ.ค. 2503	12	59.47	*
ม.ค. 2504 - ธ.ค. 2504	12	59.02	*
ม.ค. 2505 - ธ.ค. 2505	12	58.62	*
ม.ค. 2506 - ธ.ค. 2506	12	58.34	*
ม.ค. 2507 - ธ.ค. 2507	12	58.18	*
ม.ค. 2508 - ธ.ค. 2508	12	58.26	*
ม.ค. 2509 - ธ.ค. 2509	12	58.10	*
ม.ค. 2510 - พ.ย. 2510	11	57.67	*
ธ.ค. 2510 - ธ.ค. 2511	13	49.87	-13.5
ม.ค. 2512 - ธ.ค. 2512	12	50.04	*
ม.ค. 2513 - ธ.ค. 2513	12	50.31	*
ม.ค. 2514 - ต.ค. 2514	8	50.78	*
ก.ย. 2514 - พ.ค. 2515	9	53.67	5.6

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ.- * การเปลี่ยนแปลงที่น้อยกว่า 1%

ตารางที่ 3

อัตราปริวรรตเฉลี่ยของกอดดาร์ห์รีจา (ขาย) ในตลาดเสรี

ช่วงระหว่าง	จำนวนก้อน	บาท/กอดดาร์ห์รี	การเปลี่ยนแปลง (%)
มี.ค. 2490 - ก.ค. 2490	5	26.37	-
ก.ค. 2490 - พ.ย. 2490	4	22.66	-14.1
ธ.ค. 2490 - ธ.ค. 2491	13	19.96	-11.9
ม.ค. 2492 - ธ.ค. 2492	12	21.61	8.8
ม.ค. 2493 - ธ.ค. 2493	12	22.34	3.4
ม.ค. 2494 - เม.ย. 2495	16	21.33	4.5
พ.ค. 2495 - ก.ค. 2496	18	17.83	-16.4
พ.ย. 2496 - เม.ย. 2498	18	21.33	19.1
พ.ค. 2498 - ก.ย. 2498	5	22.29	4.5
ก.ค. 2498 - ธ.ค. 2499	15	20.90	-6.2
ม.ค. 2500 - ธ.ค. 2500	12	20.77	*
ม.ค. 2501 - ธ.ค. 2501	12	20.98	1.0
ม.ค. 2502 - ธ.ค. 2502	12	21.17	*
ม.ค. 2503 - ธ.ค. 2503	12	21.18	*
ม.ค. 2504 - ธ.ค. 2504	12	21.06	*
ม.ค. 2505 - ธ.ค. 2505	12	20.88	*
ม.ค. 2506 - ธ.ค. 2506	12	20.84	*
ม.ค. 2507 - ธ.ค. 2507	12	20.84	*
ม.ค. 2508 - ธ.ค. 2508	12	20.83	*
ม.ค. 2509 - ธ.ค. 2509	12	20.80	*
ม.ค. 2510 - ธ.ค. 2510	12	20.75	*
ม.ค. 2511 - ธ.ค. 2511	12	20.82	*
ม.ค. 2512 - ธ.ค. 2512	12	20.93	*
ม.ค. 2513 - ธ.ค. 2513	12	21.00	*
ม.ค. 2514 - ธ.ค. 2514	12	21.00	*
ม.ค. 2515 - พ.ค. 2515	5	21.00	*

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ.- * การเปลี่ยนแปลงที่น้อยกว่า 1%

ตารางที่ 4

อัตราขายปอнокเตอร์ลิ่งและกอดดาร์ ฝรอ.
ของธนาคารพาณิชย์ ระหว่าง ตุลาคม 2494-ธันวาคม 2496
(อัตราเฉลี่ยธรรมดา)

	ปอнокเตอร์ลิ่ง (บาท)	กอดดาร์ ฝรอ. (บาท)	อัตราไขว้ (กอดดาร์ : ปอнокเตอร์ลิ่ง)
2494 ตค.	53.18	22.7	2.34
พย.	52.76	22.49	2.35
ธค.	52.59	22.21	2.37
2495 มค.	52.47	21.94	2.39
กพ.	51.35	21.63	2.37
มีค.	46.60	20.31	2.29
เมย.	48.14	19.94	2.41
พค.	46.43	18.93	2.45
มิย.	45.67	18.69	2.44
กค.	45.76	18.56	2.47
ตค.	45.43	17.85	2.55
กย.	45.41	17.67	2.57
ตค.	45.36	17.19	2.64
พย.	45.36	16.92	2.68
ธค.	45.40	16.85	2.69
2496 มค.	45.40	16.88	2.69
กพ.	45.45	16.93	2.68
มีค.	45.98	16.95	2.71
เมย.	47.39	17.08	2.77
พค.	49.93	18.49	2.70
มิย.	48.44	18.02	2.69
กค.	48.97	18.01	2.72
ตค.	49.36	18.04	2.74
กย.	49.90	18.41	2.71
ตค.	52.86	19.44	2.72
พย.	57.98	21.06	2.75
ธค.	58.37	21.10	2.77

ตารางที่ 5

อัตรา (ชาย) ที่กองทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย

ช่วงระหว่าง	จำนวนเดือน	บาท/ดอลลาร์
เม.ย. 2499 - มี.ค. 2500	12	20.80
เม.ย. 2500 - ก.ย. 2500	6	20.70
ก.ค. 2500	1	20.72
พ.ย. 2500 - มี.ค. 2501	5	20.80
เม.ย. 2501 - ก.ค. 2501	4	20.90
ส. ค. 2501 - ม.ค. 2502	6	21.00
ก. พ. 2502	1	21.00
มี. ค. 2502 - ธ.ค. 2503	22	21.10
ม. ค. 2504 - ก.ค. 2504	4	21.05
พ. ค. 2504 - ก.ค. 2504	6	21.10
พ. ย. 2504	1	20.95
ธ. ค. 2504 - ม.ค. 2505	2	20.90
ก. พ. 2505 - มี.ค. 2505	2	20.75
เม.ย. 2505 - เม.ย. 2509	57	20.75
พ. ค. 2509 - ก.ค. 2509	3	20.70
ส. ค. 2509 - พ.ย. 2510	4	20.67
ธ. ค. 2510 - มี.ย. 2511	7	20.72
ก. ค. 2511 - เม.ย. 2512	10	20.77
พ. ค. 2512	1	20.82
มี. ย. 2512 - พ.ค. 2515	23	20.90

ที่มา : สถิติอย่างไม่เป็นทางการเก็บโดยธนาคารพาณิชย์

ตารางที่ ๕.

อัตราแลกเปลี่ยนทางราชการ และ อัตราแลกเปลี่ยนในตลาดเสรี
ภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนหลายอัตรา ระหว่าง พ.ศ. 2490 - 98

ปี	กอดดาร์ (ขาย)		ปอนด์สเตอร์ลิง (ขาย)	
	อัตราทางการ	อัตราตลาด	อัตราทางการ	อัตราตลาด
2490	9.925	24.14	40.00	76.38
2491	9.925	20.05	40.00	60.15
2492	9.925	21.61	40.00	60.01
เฉลี่ย	9.925	21.93	40.00	65.51
2493	12.50	22.34	35.00	57.00
2494	12.50	21.53	35.00	54.08
2495	12.50	18.87	35.00	46.95
2496	12.50	18.37	35.00	50.00
2497	12.50	21.42	35.00	59.16
2498	12.50	21.59	35.00	59.63
เฉลี่ย	12.50	20.63	35.00	54.46

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ ๕

อัตราแลกเปลี่ยนโดยเฉลี่ยที่บังคับใช้สำหรับสินค้าส่งออกและนำเข้าประเภทต่าง ๆ

ภายใต้ระบบการแลกเปลี่ยนหลายอัตราของประเทศไทย

สำหรับกอลดาร์สหรัฐฯ และปอนด์สเตอร์ลิงระหว่าง พ.ศ. 2493-2498

อัตราบังคับ สำหรับการซื้อ	สินค้าที่ซื้อขาย	อัตราบังคับ สำหรับการขาย	สินค้าที่ซื้อขาย
<u>กอลดาร์/ปอนด์</u>		<u>กอลดาร์/ปอนด์</u>	
ก. 12.45/34.65	ข้าวส่งออก	12.55/35.55	รายจ่ายของรัฐบาล
ข. 16.48/44.30	กัญชงส่งออก	-	ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม
ค. 19.80/ -	สินค้าส่งออกไปยัง ญี่ปุ่น (ยกเว้นข้าว กัญชงและยาง)	20.20/ -	นำเข้า หนังสือและค่าใช้จ่าย
ง. 18.89/50.08	ยางส่งออก	-	ประจำของนักเรียน สินค้านำเข้าจาก
จ. 20.50/53.94	สินค้าออกอื่น ๆ บริการและเงินทุน	20.68/54.46	ญี่ปุ่น (ยกเว้นการ ตั้งเข้าของรัฐบาล) สินค้าเข้าอื่น ๆ บริการและเงินทุน

- คำอธิบาย รายการ ก. ผู้ส่งข้าวออกจะต้องส่งมอบรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ
แก่ทางการทั้งหมดในอัตราแลกเปลี่ยนทางการ
- รายการ ข. ผู้ส่งกัญชงออกจะต้องส่งมอบรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ
ให้แก่ทางการครึ่งหนึ่ง ในอัตราแลกเปลี่ยนทางการ
- รายการ ค. เป็นอัตราพิเศษสำหรับการค้ากับญี่ปุ่นภายใต้ Open-Account arrangement
(เป็นกอลดาร์สหรัฐฯ เท่านั้น)
- รายการ ง. ผู้ส่งยางออกจะต้องส่งมอบรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ
แก่ทางการร้อยละ 20 โดยคิดอัตราแลกเปลี่ยนทางการ
- รายการ จ. การเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนในตลาดเสรีโดยเฉลี่ย
ระหว่างปี พ.ศ. 2493 - 2498

ตารางที่ 6

ดุลการค้า ดุลการชำระเงิน และ ทุนสำรองระหว่างประเทศของประเทศไทย
(ล้านดอลลาร์)

ปี	การค้า		ดุลการค้า	ดุลการชำระเงิน	ทุนสำรองระหว่างประเทศ
	สินค้าออก	สินค้าเข้า			
2489	43.5	56.9	-13.4	15.1	-
2490	91.0	117.2	-26.2	-4.2	-
2491	222.7	143.6	79.1	62.8	215.0
2492	273.9	193.3	80.6	19.8	221.0
2493	305.8	209.2	96.6	73.8	291.1
2494	373.2	272.3	100.9	48.6	361.1
2495	373.1	299.6	33.5	-22.1	351.1
2496	321.9	336.3	-14.4	-42.7	307.1
2497	281.1	311.9	-30.8	-21.5	282.1
2498	331.7	320.9	10.8	28.5	314.6
2499	360.0	357.2	2.8	14.5	328.6
2500	388.4	402.8	-14.4	7.7	324.6
2501	307.6	393.6	-86.0	-19.2	309.6
2502	359.0	418.6	-59.6	6.2	319.8
2503	403.3	443.3	-40.0	44.8	371.6
2504	466.1	477.2	-11.1	78.2	454.4
2505	456.0	538.4	-82.4	62.0	523.4
2506	463.8	602.1	-138.3	45.5	576.1
2507	589.1	672.5	-83.4	68.6	660.3
2508	613.2	724.5	-111.3	95.3	739.3
2509	670.2	873.7	-203.6	158.9	923.6
2510	643.1	1,139.6	-496.5	63.3	1,008.5
2511	640.9	1,135.7	-494.8	21.6	1,021.0
2512	687.6	1,214.7	-527.1	-43.7	984.9
2513	684.4	1,257.5	-573.1	-126.3	905.7
2514	795.0	1,267.0	-472.0	-16.0	865.8

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 9

ส่วนประกอบของทุนสำรองระหว่างประเทศของไทย

(ล้านดอลลาร์)

ปี	รวม	ทองคำ	ทองคำที่กองทุนการ เงินระหว่างประเทศ	เงินตรา ต่างประเทศ	สิทธิถอน เงินพิเศษ
2489	-	-	-	-	-
2490	-	-	-	-	-
2491	215.0	77.0	-	138.0	-
2492	221.0	98.0	3.1	120.0	-
2493	291.1	118.0	3.1	170.0	-
2494	361.1	113.0	3.1	245.0	-
2495	351.1	113.0	3.1	235.0	-
2496	307.1	113.0	3.1	191.0	-
2497	282.1	113.0	3.1	166.0	-
2498	314.6	112.5	3.1	189.0	-
2499	328.6	112.5	3.1	203.0	-
2500	324.6	112.5	3.1	209.0	-
2501	309.6	112.5	3.1	194.0	-
2502	319.8	104.3	11.3	204.2	-
2503	371.6	104.3	11.3	256.0	-
2504	454.4	104.2	11.3	338.9	-
2505	523.4	104.2	11.3	407.9	-
2506	576.1	104.2	11.3	460.6	-
2507	660.3	104.2	11.3	544.8	-
2508	739.3	96.4	19.0	623.9	-
2509	923.6	91.7	23.8	808.1	-
2510	1,008.5	91.7	23.8	905.5	-
2511	1,021.0	91.7	23.8	869.4	-
2512	984.9	91.7	23.8	869.4	-
2513	905.7	82.0	33.5	790.2	-
2514	865.8	81.9	33.5	736.1	14.3

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

I 1649/4015